

[Indenrigs- og boligministeren.]
tes til gavn for staten og til løsning af en politisk vanskelighed.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg kan godt forstå, at den højtærede indenrigs- og boligminister vil tage ordet og bruge de minutter, der er nødvendige for, at give en forklaring og en baggrund. Jeg tror ikke, den højtærede minister vil modsige mig, når jeg siger, at hver eneste gang vi har diskuteret dette problem, den højtærede minister, det ærede medlem hr. Himmelstrup og jeg, i finansudvalget, i skatteudvalg, i vareforsyningsudvalget eller hvor det har fundet sted, er jeg eller min kollega stillet med en oversigt over den sandsynlige udvikling for likviditetens vedkommende og har hver eneste gang begrundet vort standpunkt dertil. Jeg må måske i denne forbindelse bede den højtærede minister også tænke på den næsten monomane linie, som i „Berlingske Tidende“, navnlig „Berlingske Aftenavis“, af en eller anden bestemt skribent der er ført med hensyn til foliokontoen. Vor stilling har været saglig bestemt ved hver lejlighed. Men forskellen mellem den højtærede minister og os har været, at han, den højtærede minister, ville tvinge en renteforhøjelse igennem, og vi fandt ikke, at dette var motiveret.

Det er imidlertid ikke det, jeg har talt om nu, det er denne monomane trang til at ville forhindre en finansminister i at bruge foliokontoen, det er dette, at jeg i de seneste skatteudvalg stilledes overfor et krav om, at der skulle lægges loft over finansministerens ret hertil, hvortil jeg sagde, at det i hvert fald ikke blev med mig som finansminister. Jeg håber, at min højtærede efterfølger på samme måde vil værne om en finansministers ret i så henseende.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlem har utvivlsomt ret i, at der var en meget stor forskel på hans og mit syn på den økonomiske politik, som da måtte føres. Han mente, at billige penge var en fordel; vi mente, at billige penge var en svaghed og en kilde til forøget inflation. Derfor ville vi have, at det ærede medlem som daværende finansminister skulle optage lån, fordi der var en rig mulighed for at optage lån. Men i stedet for at optage lån valgte han, at staten gennem overtræk på nationalbanken skulle sørge for, at der bestandig

var likvide midler, således at nettogælden kunne vokse, således at merimporten kunne finansieres. Den forskel, der var på vore synspunkter med hensyn til, om de billige penges politik eller de dyre penges politik var rigtig, får vi vel ikke afgjort i en diskussion mellem os to. Men een ting er i al fald givet, at den udvikling, det ærede medlem har oplevet lige til sine sidste ministerdage og også et par dage derefter, har givet mig ret i, at med den politik, der førtes, var der kun en eneste udvej, nemlig at pengene måtte blive dyrere, hvis der skulle standses, og da det ærede medlem i sin egenskab af minister ikke kunne finde ud af at standse udviklingen, så steg diskontoen, så steg renten, så fandt den kreditstramning sted, som for mig bekræfter, at den politik, den forrige regering førte, ikke slog til overfor de opgaver, vi stod overfor.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Blot den korte bemærkning, at mig bekendt er nettogælden ikke steget. Kan den højtærede indenrigsminister med tal belægge denne sin påstand? Mig bekendt taler han imod kendsgerningerne på dette punkt.

Øllgaard: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde, at han ikke ønskede det, som han sagde om landbruget, opfattede som et angreb. Når han siger det, respekterer jeg det og tager det til efterretning. Forsåvidt skulle jeg ikke have taget ordet; men det ærede medlem brugte et bestemt udtryk, da han omtalte landbrugets skat. Han sagde, at ligningen på landet er mangelfuld. Efter den måde, det blev sagt på, kunne det kun opfattes på den facon, at ligningen i byerne modsætningsvis skulle være i orden. Jeg er noget ked af, hvis en sådan insinuation mod landbruget skal blive stående. Det er jo et spørgsmål, der er diskuteret tit og ofte, og man har diskuteret på påstande. Men jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, om han virkelig har noget holdepunkt for, at ligningen er mere mangelfuld på landet, end den er i byerne, for så ville det være interessant at få det frem.

Viggo Stærcke: Den højtærede finansminister sagde, at vi fra vor side for et år siden havde anbefalet en frigivelse af krønen. Det var imidlertid ikke som nogen isoleret foranstaltning, vi foreslog det, men vi foreslog det samtidig med en frigivelse af handelen, og under en sådan liberalisering ville